

[Hans Jørgen Jensen]

monstreret heroppe fra talerstolen, at dette forslag ikke var stillet af hensyn til de fremtidige sager, men udelukkende for at få lejlighed til at diskutere den sag igen. Det synes jeg i virkeligheden også er at vildlede folketingset og befolkningen. Man stiller et forslag om ét, og så har det faktisk en helt anden hensigt. Her står man helt splittet i VS.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg vil gerne sige til hr. Hans Jørgen Jensen, at det er det rene vrøvl. Vi ønsker selvfølgelig dette forslag vedtaget. Vi ønsker, at der er ordentlige retningslinjer på det område i fremtiden. Vi finder, det er et fuldstændig rimeligt krav, at de, der bearbejdes af annoncer osv., de, som sådanne annoncer og pjecer osv. henvender sig til, får de oplysninger, som der her stilles krav om. Det kan hr. Hans Jørgen Jensen jo bare prøve os på. Hvis socialdemokratiet vil stemme for dette forslag, så skal han se, at der er 5 VS-stemmer til at hjælpe det igennem.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil bare sige til hr. Wilhelm, som taler om det rene vrøvl, at det er altså hr. Wilhelm selv, der giver udtryk for det rene vrøvl. For et øjeblik siden sagde hr. Wilhelm heroppefra, at det var ikke Herløv Petersensagen, men justitsministersagen, der interesserede VS. Det konstaterede jeg bare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om revision af sindssygeloven.

[Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 59. Fremsat 19/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ole Espersen):

Med dette forslag opfordres regeringen til at undersøge behovet for en revision af loven fra 1938 om sindssyge personers hospitalsophold.

Sindssygelovgivningen har igennem de seneste år hyppigt været genstand for debat, både offentligt og i fagkredse. Det er min vurdering, at det, der har været kendetegnende, det, der har præget denne debat, har været det, man kunne kalde lovens retssikkerhedsbestemmelser. Det er dem, der har tiltrukket sig opmærksomheden, og det synes jeg er naturligt. En tvangsindlæggelse eller en nægtelse af at imødekomme en begæring om udskrivning efter en tvangsindlæggelse er en frihedsberøvelse, og en frihedsberøvelse er en så indgribende foranstaltning, at det må sikres, at den, der berøres heraf, også får reel mulighed for hurtigt og effektivt at få efterprøvet lovligheden af en sådan beslutning.

Det foreliggende beslutningsforslag kan ses som en naturlig udløber af den førte offentlige debat. Det fremgår nemlig af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det ikke er lovens bestemmelser i al almindelighed, men fortrinsvis de bestemmelser, der har en mere retssikkerhedsmæssigt præget funktion, som forslagsstillerne har haft for øje.

Det er min vurdering, at sindssygeloven fungerer på en smidig og hensigtsmæssig måde, og at dens retssikkerhedsgarantier, der jo findes både i loven og i administrative forskrifter, der er udsendt i tilknytning hertil, giver de frihedsberøvede psykiatriske patienter en god beskyttelse. Imidlertid er det at frihedsberøve en psykiatrisk patient et så omfattende indgreb, at det må betragtes som noget ganske naturligt, at de ansvarlige myndigheder konstant er opmærksomme på spørgsmålet om, hvorvidt den berørtes interesser bliver tilgodeset i tilstrækkeligt omfang